

[Kofod-Svendsen]

går vi ud fra, at man kan gennemføre refinansieringen, sådan at man ikke får øgede stempeludgifter eller på andre måder gebyrer, som belaster den enkelte landmand. Det vil vi gerne undersøge nærmere under udvalgsarbejdet, så refinansieringsordningen bliver gennemført, så det virkelig er også teknisk så gunstigt og så hensigtsmæssigt som muligt for den enkelte landmand.

Vi har med tilfredshed i Kristeligt Folkeparti noteret, at lovforslaget – det omtales i de almindelige bemærkninger til L 27, afsnit 4 – giver bedre mulighed for deltidslandmænd, end Bernsteinrapporten lagde op til. Vi mener, det er godt især for de landmænd, der skal bygge en landbrugsproduktion op. Det er naturligvis ikke direktører og præster eller andre, der driver landbrug som hobby, der skal have en hjælp. Det er klart, de skal ikke med, og jeg har også med tilfredshed noteret mig, at den slags mennesker, som jeg da ellers kan have meget sympati for – især nogle af dem i hvert fald – ikke bliver hjulpet her.

Jeg er også glad for, at det mindre landbrug får en håndsrækning gennem det, der er lagt frem. Jeg kan kun komplimentere for de, synes jeg, forbedringer, der er tale om i det fremlagte i forhold til Bernsteinrapporten.

Men så har jeg nogle kritiske bemærkninger, som går på, at der er en ganske stor del af de danske landmænd, som ikke bliver hjulpet. Det drejer sig vel om ca. 15.000, så vidt jeg har kunnet læse mig til. 15.000 bliver ladet i stikken. Det mener vi er for mange. De repræsenterer ca. 25 pct. af den samlede landbrugsproduktion.

Jeg bemærkede, at Venstres ordfører, hr. Sønderby, sagde, at der skulle være økonomi i bedrifterne, og dér må jeg spørge: Er det det eneste, Venstre har at tilbyde de ca. 15.000 landmænd, der repræsenterer ca. 25 pct. af den samlede produktion, at der skal være økonomi i bedrifterne? Hvis ikke, så må de altså bare gå nedenunder og hjem? Jeg mener, at dette vil koste for meget – menneskeligt for de pågældende, men også nationalt, samfundsmæssigt. Der vil jo mangle en ganske betydelig produktion, som vil få arbejdsløshed til følge, hvilket igen vil medføre manglende eksport.

Jeg tror, at hvis disse 15.000 bliver ladet i stikken, så vil de blive opkøbt af andre. Jeg tror ikke, vi har unge, der er parat til at gå ind på disse ca. 15.000 brug. De vil altså blive opkøbt af an-

dre, så stordriften vil blive fremmet. Jeg tror, at det især vil betyde øget planteproduktion, så den animalske produktion vil gå tilbage. Den udvikling tror jeg af mange grunde vil være uheldig, og derfor må vi opfordre regeringen til at arbejde på, at adskillige af disse 15.000 også bliver omfattet. Det vil Kristeligt Folkeparti følge meget nøje og stille ændringsforslag om under udvalgsarbejdet, så vi får flere af disse 15.000 med.

Så vil jeg kommentere afdragsbidragene. Så vidt jeg har kunnet forstå af lovforslaget, vil afdragsbidragene på jordbrugslån blive givet efter de regler, der gælder i ligningslovens § 28, stk. 4, hvor privatforbruget ikke må overstige ca. 121.000 kr., men dér kan man jo forestille sig en landmandsfamilie, som tager 100.000 kr. ud af bedriften, og så har de 5 børn, således at de har 25.000 kr. i børnefamilieydelse, og så har de altså i alt et forbrug på 125.000 kr. De vil, efter hvad jeg har fået oplyst, ikke kunne få fuld fordel af afdragsbidragsordningen – jeg vil gerne spørge landsbrugsministeren, om det er tilfældet – mens en anden familie, som tager 120.000 kr. ud af bedriften, og som ingen børn har og derfor ikke har nogen børnefamilieydelse, vil kunne nyde godt af ordningen. Hvis det er tilfældet, finder jeg, at ordningen er famili-efjendsk, og så bør den ændres. Jeg vil gerne høre, om den redegørelse, jeg her har givet, og som jeg har fra kyndige inden for landbruget, er korrekt.

Så vil jeg om jordbrugslånene stille det spørgsmål: Hvordan bliver indekseringen her? Jeg forstår godt, at mange landmænd er skeptiske over for jordbrugslånenes indeksering, for her må det være afgørende, at indeksreguleringen udtrykkelig bliver sektorspecifik, dvs. fuldt ud afhængig af et landbrugsindeks.

Til sidst vil jeg nævne, at der ikke alene må være tale om nogle her-og-nu-løsninger; vi må også se fremad, føre en langsigtet landbrugspolitik. Derfor er jeg glad for, at der på side 7 i Bernsteinrapporten under kommissoriet udtrykkelig siges, at man også skal se på at supplere den personlige ejerform og den traditionelle finansiering ved andre besiddelses- og finansieringsformer. Det medvirker vi meget gerne til, men for os er det væsentligt, at familiebbruget og selvejret fortsat er i centrum; så kan vi supplere på forskellig måde.